

ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ

*«Ελάβετε Πνεύμα Ἅγιον
αφού επιστεύσατε;»*

Πράξεις 10' 2

Τεύχος 39ο

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΑΣ

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΠΙΣΤΗΣ

ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Το Πιστεύω της Αποστολικής Εκκλησίας Πεντηκοστής Ελλάδας στηρίζεται επάνω στον αλάνθαστο Λόγο του Θεού.

ΠΙΣΤΕΥΕΙ:

- στην Αγία Γραφή σαν το μόνο αληθινό και Θεόπνευστο Βιβλίο.
- σε ένα Θεό: Πατέρα, Υιό και Άγιο Πνεύμα, τρισυπόστατο, ομοούσιο και ισοδύναμο στη δόξα.
- ο Ιησούς Χριστός είναι ο Άναρχος Υιός του Θεού, Ομοούσιος με τον Πατέρα· ενσαρκώθηκε από το Άγιο Πνεύμα μέσω της Παρθένου Μαρίας, σταυρώθηκε, αναστήθηκε την τρίτη ημέρα, αναλήφθηκε, κάθισε στα δεξιά του Πατέρα και μεσιτεύει για τους πιστούς.
- ο μόνος τρόπος σωτηρίας είναι η μετάνοια και η πίστη στο λυτρωτικό έργο του Χριστού επάνω στο σταυρό.
- το Άγιο Πνεύμα εκπορεύεται από τον Πατέρα, αποστέλλεται από τον Υιό και ενεργεί δυναμικά στους πιστούς.
- όποιος μετανοήσει και πιστέψει στο Χριστό πρέπει να βαπτιστεί στο νερό.
- στο βάπτισμα με το Άγιο Πνεύμα σαν μία ξεχωριστή πείρα από την αναγέννηση, όπως αναφέρεται στις Πράξεις των Αποστόλων β' 4.
- στην ανάσταση των πιστών σε αιώνια ζωή και στην αιώνια καταδίκη των απίστων.

Τεύχος 39ο

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Ο ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ

Εκδότης
**ΣΥΝΟΔΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΑΣ**

Συντάσσεται από Επιτροπή:
**Β. Ασαρίδης, Ουρ. Γκούμα, Π. Κατρισιώσης,
Φ. Σιδηρόπουλος, Χ. Ι. Σιδηρόπουλος**

Υπεύθυνος Υλης
Χ. Ι. Σιδηρόπουλος
Ταχ. Θυρίδα 11313
541 10 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τιμή Τεύχους Δρχ. 50
Ετήσια Συνδρομή:
Εσωτερικού Δρχ. 200
Εξωτερικού Δολλάρια 5

Επιταγές - Εμβάσματα
ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ Χ. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΑΧ. ΘΥΡΙΔΑ 10469
54110 Θεσσαλονίκη

Τα χειρόγραφα δεν επιστρέφονται.
Τα υπογεγραμμένα άρθρα εκφράζουν
τις απόψεις των συγγραφέων.

Φωτοστοιχειοθεσία
Grafomanager o.e.
Βενιζέλου 22, Τηλ. 281.188, 285.024

Εκτύπωση
Δημ. Αλτιντζής
Προμηθέως 5, Τηλ. 512.598

ΟΙ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΚΡΙΤΩΝ

Καθώς η ιστορία του λαού Ισραήλ συνεχίζεται, συνεχίζονται και οι επεμβάσεις του Θεού με υπερφυσικές ενέργειες που διενεργεί το Πνεύμα το Άγιο.

Η ηθική κατάπτωση του λαού Ισραήλ είναι ιδιαίτερα έντονη και γίνεται εμφανής στην εποχή δύο Κριτών, του Ιεφθάε και του Σαμψών.

Ο Σαμψών

Αντίθετα με τον Ιεφθάε, ο Σαμψών συγκέντρωνε περισσότερα πλεονεκτήματα: οι γονείς του ήταν Θεοφοβούμενοι. Η γέννησή του αναγγέλθηκε από τον «άγγελον του Κυρίου». «Εκ γενετής» ήταν προορισμένος να ελευθερώσει το λαό Ισραήλ από τους Φιλισταίους. Η υπαγωγή του στην τάξη των Ναζηραίων (Κριταί 13:7,14) τον τοποθετεί μεταξύ των πνευματικών ανθρώπων του Ισραηλιτικού έθνους. Όμως η συμπεριφορά του, καθώς πλησιάζει την εφηβική ηλικία, όχι μόνο είναι δυσνόητη και παράξενη αλλά γίνεται και αφορμή για επικρίσεις

προς τις Θείες επεμβάσεις που κατά καιρούς εκδηλώνονταν στη ζωή του.

Για όσους βλέπουν τις επεμβάσεις αυτές σαν δαιμονικές ή αφύσικες, και είναι αρκετοί αυτοί, χάνουν το νόημα της αλήθειας, ότι ο Θεός είναι πολυέλεος και πολυεύσπλαχνος στις σχέσεις Του με τον άνθρωπο και ότι ο Σαμψών είναι το αντικείμενο της χάριτός Του, που μέσα στο σκοτάδι της αμαρτίας και του ηθικού ξεπεσμού, ορθώνεται πιο ψηλά και φέγγει πιο ζωηρά.

Οι Δυναμικές Ενέργειες του Αγίου Πνεύματος στη ζωή του Σαμψών

Συνηθίζεται να λέγεται πως η δύναμη του Σαμψών ήταν μόνο στα μαλλιά του. Αυτό είναι λάθος. Στην αρχή της αφήγησης της ιστορίας του η προσοχή μας κατευθύνεται στον τρόπο που ο Θεός άρχισε να προετοιμάζει το Σαμψών για ό,τι θα ακολουθούσε στη ζωή του. Η Αγία Γραφή λέει: «Και Πνεύμα Κυρίου ήρχισε να διεγείρει αυτό (το παιδίον, δηλαδή το Σαμψών)... (Κριτ. 13:25). Ο Θεός άρχι-

σε να προκαλεί το Σαμψών σε ενέργειες που έφταναν τα όρια του υπερφυσικού, χωρίς αυτό να σημαίνει, όπως πολλοί νομίζουν, ότι το Άγιο Πνεύμα ενεργούσε μόνο Του χωρίς τη συγκατάθεση της θέλησής του Σαμψών στις περιπτώσεις αυτές, αλλά απλώς ότι το Πνεύμα το Άγιο **παρακινούσε** το Σαμψών και τον προκαλούσε σε ενέργειες που μόνο με την επιρροή της δύναμής Του ήταν κατορθωτές.

Σε τρία άλλα σημεία της Γραφής αναφέρονται οι επεμβάσεις του Αγίου Πνεύματος στη ζωή του Σαμψών, (Κριτ. 14:6,19, 15:14) αλλά και στα τρία χρησιμοποιείται διαφορετικό ρήμα. Π.χ. στο εδάφιο: «Και επήλθεν εις αυτόν το Πνεύμα του Κυρίου» (Κριτ. 14:6) το ρήμα «επήλθεν» σημαίνει «ήρθε επάνω του με βία» ή «ξέσπασε επάνω του». Με άλλα λόγια τη στιγμή ακριβώς που βρέθηκε σε ανάγκη ο Σαμψών, ήρθε το Πνεύμα το Άγιο επάνω του με βία και με υπερβολική δύναμη που τον έκανε να δράσει υπερφυσικά. Εδώ και πάλι δεν πρέπει να νομίσει κανείς πως ο Σαμψών ενήργησε χωρίς την έγκριση της θέλησής του, αλλά ότι **παραχώρησε** τον εαυτό του στο Άγιο Πνεύμα και έδρασε κάτω από την επιρροή του Αγίου Πνεύματος. Η πείρα, του είχε διδάξει να περιμένει την επέμβαση του Αγίου Πνεύματος και να δρα κάτω από την επιρροή Του. Ακόμη και μετά την αποτυχία του, όταν συνήλθε και κατάλαβε το λάθος του, περίμενε να επέμβει το Πνεύμα το Άγιο γιατί η Γραφή λέει: «Θέλω εξέλθει καθώς άλλοτε, και θέλω εκτιναχθεί» (Κριτ. 16:20). Ο

Σαμψών κάθε φορά που έκανε ένα βήμα πίστεως περίμενε να 'ρθει επάνω του το Πνεύμα του Θεού και να ενεργήσει δυναμικά. Μέχρι την τελευταία φορά δεν έπαψε να πιστεύει πως οι σχέσεις του με το Θεό θα αποκαθίσταντο και η δύναμη του Αγίου Πνεύματος θα ερχόταν και πάλι επάνω του όπως και έγινε.

Επομένως το μυστικό της δύναμης του Σαμψών δεν ήταν μόνο τα μαλλιά του, αλλά και **η συνεργασία του με το Πνεύμα το Άγιο**. Πουθενά δεν αναφέρεται στην Αγία Γραφή ότι ο Σαμψών ήταν άντρας με ασυνήθιστη μυϊκή δύναμη. Απόδειξη πως οι Φιλισταιίοι απορούσαν για τη μεγάλη δύναμή του. Το ότι ήταν Ναζηραίος, που σημαίνει ότι ήταν ξεχωριστός για τον Κύριο, και ένα από τα χαρακτηριστικά των Ναζηραίων ήταν να μη κόβουν τα μαλλιά τους, αυτό κάνει τον πολύ κόπο να πιστεύει ότι η δύναμή του ήταν στα μαλλιά του. Κάθε άλλο. Τα μαλλιά ήταν το εξωτερικό σύμβολο της ευχής του Ναζηραίου και της εσωτερικής αφιέρωσής του στο Θεό. Ακόμη και όταν οι επτά πλεξούδες του κόπηκαν, «η δύναμής αυτού» λέει η Αγία Γραφή «έφυγεν απ' αυτού» όχι γιατί ξυρίστηκαν τα μαλλιά του, αλλά γιατί **«ο Κύριος είχε απομακρυνθεί απ' αυτόν»**. (Κριτ. 16-19,20).

Αλλά και όταν ακόμα τα μαλλιά του Σαμψών άρχισαν να μεγαλώνουν, η δύναμή του δεν επέστρεψε, έως ότου **βόησε στο Θεό και ανανέωσε την αφιέρωσή του**.

Οι τελευταίες εξελίξεις της ζωής του Σαμψών, αν και όχι πολύ ευχάριστες, όμως κρύβουν μια μεγάλη αλή-

θεια: ότι όταν αποκαταστάθηκαν οι σχέσεις του με το Θεό, μπόρεσε ο Θεός να εργαστεί μαζί του. Το Πνεύμα του Θεού, που ενήργησε μαζί του στις πρώτες μέρες της εξουσίας του σαν Κριτής, ενήργησε και τις τελευταίες χαρίζοντάς του μια ακόμη νίκη που όμως δεν την απόλαυσε γιατί θάφτηκε μαζί με τους εκθρούς του κάτω από τα συντρίμια.

Αγκαλιάζοντας τους δύο στύλους, που κρατούσαν το οικοδόμημα, ο Σαμψών, λέει η Αγία Γραφή, «εκάμφθη με δύναμιν» (Κριτ. 16-30) έκφραση που σημαίνει στην Εβραϊκή γλώσσα δύναμη που επέφερε τη νίκη αλλά συμπεριελάμβανε και κρίση.

Αυτή η νίκη και πάλι δεν οφειλόταν στον ίδιο το Σαμψών, αλλά στη δύναμη του Αγίου Πνεύματος που τη στιγμή εκείνη ήρθε με υπερφυσικό τρόπο επάνω του και τον προκάλεσε να ενεργήσει δυναμικά.

Εκείνο που παρατηρεί κανείς στο βιβλίο των Κριτών είναι η **άμεση και προσωπική επέμβαση του Θεού στις**

σχέσεις Του με τον άνθρωπο. Το Πνεύμα το Άγιο σα μοιραία δύναμη από ένα απομακρυσμένο από τον άνθρωπο Θεό είναι κάτι το πολύ ξένο στο βιβλίο αυτό. Σ' αυτό ο ίδιος ο Θεός είναι πάντα παρών και επεμβαίνει άλλοτε προσωπικά και άλλοτε δια της δυνάμεως του Αγίου Πνεύματος.

Υπάρχει όμως και μία άλλη πλευρά του Αγίου Πνεύματος που δεν πρέπει να παραγνωριστεί, αν και δεν γίνεται πολύ αντιληπτή στο βιβλίο των Κριτών. Είναι η πλευρά που προφήτεψε ο Ησαΐας για το Μεσσία: «Και το πνεύμα του Κυρίου θέλει αναπαυθεί επ' αυτόν, πνεύμα σοφίας και συνέσεως, πνεύμα βουλής και δυνάμεως, πνεύμα γνώσεως και φόβου του Κυρίου». (Ησαΐας 11:2)

Έτσι το Πνεύμα το Άγιο δεν ενεργεί μόνο σα δύναμη με εκρηκτικά επακόλουθα, αλλά και σαν πνεύμα σοφίας, σύνσεσης, γνώσεως. Είναι μια πληρότητα προσιτή σε όλους όσους θέλουν να την αποκτήσουν.

Η Δωρεά του Αγίου Πνεύματος

Η διακονία του Χριστού πάνω στη γη πλησίαζε στο τέλος της. Πλησίαζε η ώρα, που έπρεπε οι μαθητές να προετοιμαστούν να αντιμετωπίσουν το μέλλον τους και το μέλλον της εκκλησίας. Ο Χριστός ήξερε πως η απουσία Του θα άφηνε ένα μεγάλο κενό και πως οι μαθητές Του θα είχαν ανάγκη από έναν ισάξιο αντικαταστάτη, από έναν ισοδύναμο ανάπληρωτή Του που θα έφερνε μαζί τους σε πέρας τη βασιλεία του Θεού.

Υπήρχαν όμως μερικές προϋποθέσεις:

«... σεις δε καθήσατε εν τη πόλει Ιερουσαλήμ, εωσού ενδυθήτε δύναμιν εξ ύψους». (Λουκ. 24:40).

Οι μαθητές έπρεπε να περιμένουν στην Ιερουσαλήμ την εκπλήρωση της υπόσχεσης του Πατέρα: «Διότι ο μὲν Ιωάννης εβάπτισε εν ύδατι, σεις όμως θέλετε βαπτισθῆναι εν Πνεύματι Αγίω» (Πραξ. 1:5).

Η εμπειρία αυτή ήταν απαραίτητη για τους μαθητές γιατί αποτελούσε το κλειδί της επιτυχίας του έργου τους: «Αλλά θέλετε λάβει δύναμιν, όταν επέλθει το Άγιο Πνεύμα εφ υμάς· και θέλετε είσθε εις εμέ μάρτυρες...» (Πραξ. 1:8).

Ο κύριος και ουσιαστικός σκοπός, του βαπτίσματος με Άγιο Πνεύμα, είναι να πάρει ο πιστός **δύναμη** για να δράσει στο έργο του Κυρίου ζωντανά, δυναμικά, και αποτελεσματικά, όπως οι μαθητές του Χριστού στο βιβλίο των Πράξεων.

Πολλοί πιστοί σήμερα αγνοούν την αλήθεια αυτή όπως την αγνοούσαν και οι πιστοί της Εφέσου: «Οι δε είπον..., Αλλ' ουδέ αν υπάρχει Πνεύμα Άγιον ηκούσαμεν» (Πραξ. 19:2).

Το βάπτισμα του Αγίου Πνεύματος δεν είναι μια εμπειρία μυστικισμού, αλλά μια εμπειρία που ανοίγει τους πνευματικούς ορίζοντες του πιστού και τον κάνει δέκτη όλων των ευλογιών που συνοψίζονται στο πρόσωπο του Χριστού.

Για να βαπτιστεί κάποιος με Πνεύμα Άγιο:

1. Πρέπει πρώτα να αναγεννηθεί.

Ο απόστολος Πέτρος είπε στο συγκεντρωμένο πλήθος τη μέρα της Πεντηκοστής: «Μετανοήσατε, και ας βαπτισθῆναι ἕκαστος υμῶν εις το ὄνομα του Ἰησοῦ Χριστοῦ εις ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· και θέλετε λάβει την δωρεάν του Αγίου Πνεύματος». (Πραξ. 2:38) Η πρώτη προϋπόθεση για να βαπτιστεί κάποιος με Πνεύμα Άγιο είναι να μετανοήσει για τις αμαρτίες του και έπειτα να ζητήσει συγκώρευση από το Χριστό. Για να γεμίσεις ένα σκεύος πρέπει πρώτα να το αδειάσεις από το περιεχόμενό του. Αν η καρδιά του «υποψηφίου» δεν αδειάσει από την αμαρτία δε μπορεί ο Θεός να τη γεμίσει με τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος. Όρος λοιπόν απαραίτητος είναι η αναγέννηση.

2. Να έχει ο «υποψήφιος» πίστη.

Η πίστη είναι ένας άλλος όρος που παίζει μεγάλο ρόλο στο βάπτισμα του πιστού με Πνεύμα Άγιο. Όπως στη σωτηρία, έτσι και στην πλήρωση με Πνεύμα Άγιο, πρέπει ο «υποψήφιος» να πιστέψει για να πάρει αυτό που ζητά από το Θεό. Ο απόστολος Παύλος λέει: «Εξ έργων νόμου ελάβετε το Πνεύμα, ή εξ' ακοής της πίστεως;... ώστε να λάβωμεν την επαγγελίαν του Πνεύματος διά της πίστεως» (Γαλ. 2:3, 14).

3. Υπακοή στο Λόγο του Θεού.

Ένας άλλος όρος, εξ ίσου σημαντικός, είναι η τέλεια υπακοή στο Λόγο του Θεού. «Και το Πνεύμα δε το Άγιον, το οποίον έδωκεν ο Θεός εις τους πειθαρχούντας εις αυτόν». (Πραξ. 5:32) Ο «υποψήφιος» της δωρεάς του Αγίου Πνεύματος πρέπει να υποταχθεί στο Λόγο του Θεού και να μην προβάλλει δικές του ιδέες ή αντιρρήσεις. Από τη μια η υπακοή, που εκδηλώνεται με την τέλεια παραχώρησή του στα χέρια του Θεού, κι από την άλλη η φλέγουσα επιθυμία του για την ένδοξη αυτή εμπειρία, τον τοποθετούν στην είσοδο της πύλης των πλούσιων και θαυμαστών εμπειριών του Αγίου Πνεύματος εδώ κάτω στη γη.

4. Οι γλώσσες -

η μόνη Βιβλική απόδειξη

Οι θέσεις των πιστών είναι διαφορετικές πάνω σ' αυτό το θέμα γι αυτό ακριβώς χρησιμοποιώ τη λέξη «Βιβλική απόδειξη» και όχι «Θεολογική» ή κάποια άλλη λέξη.

Οι 120 παρόντες στο ανώγειο, την ημέρα της Πεντηκοστής, όταν πληρώθηκαν με Πνεύμα Άγιο «ήρχισαν να λαλώσι ξένας γλώσσας» (Πραξ. 2:4) λέει ο Λόγος του Θεού.

Στον Κορνήλιο και σ' εκείνους που

ήταν στο σπίτι του, στην Καισαρεία, «επλήθε το Πνεύμα το Άγιον επί πάντας τους ακούοντας τον λόγον του Πέτρου. Και εξεπλάγησαν οι εκ περιτομής πιστοί... ότι η δωρεά του Αγίου Πνεύματος εξεκύθει και επί τα έθνη». Πώς το ήξεραν ότι βαπτίστηκαν με Πνεύμα Άγιο; «Διότι ήκουον αυτούς λαλούντας γλώσσας». (Πραξ. 10:44-46).

Οι μαθητές της Εφέσου, όταν «ήλθε το Πνεύμα το Άγιον επ' αυτούς, ελάλουν γλώσσας και (ύστερα) προεφίτευον». (Πραξ. 19:6).

Συμπέρασμα: Σκοπός του βαπτίσματος με το Πνεύμα το Άγιο είναι να πάρει ο πιστός **δύναμη**. Δύναμη για μαρτυρία, όχι με λόγια, αλλά με υπερφυσικά σημεία σαν εκείνα που αναφέρονται στο Κατά Μάρκον Ευαγγέλιο 16:17, 18 και είναι τα φυσικά επακόλουθα «εις τους πιστεύσαντας».

Το Πνεύμα το Άγιο είναι δώρο στέλνεται από το Θεό μέσω του Χριστού και το λαμβάνει κάθε πιστός που το εκζητεί με πίστη, υπακοή στο Λόγο και βαθιά επιθυμία. Δεν εξαγοράζεται, ούτε κερδίζεται: είναι δώρο του Θεού. Μπορούμε να το πάρουμε οποιαδήποτε στιγμή, σε οποιοδήποτε μέρος αρκεί να εκπληρώσουμε τους όρους που αναφέραμε παραπάνω. «Εάν τις διψά, ας έρχεται προς εμέ και ας πίνει... τούτο δε είπε περί του Πνεύματος».

Φιλόλογος Σιδηρόπουλος
Ποιμένας εκκλησίας Θεσ/νίκης
(Γκαρπολά 5)

Οι ρίζες της Πεντηκοστής μιλάνε...

Περικλής Κοντελειτσίδης

«Διότι όσους προεγνώρισε, τούτους και προώρισε συμμόρφους της εικόνας του Υιού αυτού». (Ρωμ. 8:29)

Μέσα από περιπέτειες, ταλαιπωρίες, δυσκολίες, ακόμη και ορφάνια δούλεψε ο Θεός για να φέρει το πλάσμα Του στη θέση να δει την ανάγκη του για ένα προσωπικό Σωτήρα.

Μας λέει ο αδελφός Περικλής: «Γεννήθηκα στον Πόντο το 1906. Από μικρό παιδί γνώρισα τι θα πει πόνος. Έχασα τη μητέρα μου στην εξορία. Ο αδελφός μου ήταν το μόνο στήριγμά μου στη ζωή.

«Ήμουνα οπαδός μιας τυπικής θρησκείας, που δε με κόρταινε, ούτε με ικανοποιούσε. Η μητέρα μου ήταν ευσεβής γυναίκα και αγαπούσε πολύ τους φτωχούς.

«Το 1923 ήρθαμε στην Ελλάδα. Ο πρώτος σταθμός ήταν η Πελοπόννησος, μετά ο Πειραιάς, τα Βουλγαρικά σύνορα και τελευταία η Σεβαστή. Χέρι Θεού; Ναι, το πιστεύω γιατί εκεί γνώρισα την αλήθεια και είχα την πείρα της βάπτισης του Αγίου Πνεύματος.

«Συνέχισα να είμαι ένας τυπικός Χριστιανός χωρίς αναγέννηση και χωρίς ενδιαφέρον πολύ για το Θεό. Γνώρισα όμως μια πολύ καλή κοπέλλα που η ζωή της μου κίνησε την προσοχή και το ενδιαφέρον μου. Άρχισα να την συμπαθώ και για να με παντρευτεί της είπα ένα μεγάλο ψέμα, δηλαδή ότι θα ακολουθούσα τη θρησκεία της, αν με έπαιρνε. Εκείνη με πίστεψε και με παντρεύτηκε. Όμως εγώ δε φάνηκα συνεπής στην υπόσχεσή μου.

«Από τη γυναίκα μου δεν έχω κανένα παράπονο. Ήταν ένας πολύ ήσυχος και υπομονεπικός άνθρωπος. Σε τίποτα δεν αντιδρούσε, μόνο στον τρόπο που χρησιμοποίησα για να την παντρευτώ, λέγοντας ένα μεγάλο ψέμμα. Κατά τα άλλα ήταν υποταγής σύζυγος και υπάκοη. Δίκαιο έχει ο Σολομών όταν λέει: «Γυναίκα ενάρετος η θέλει ευρεί, διότι η τοιαύτη είναι πολύ τιμωτέρα υπέρ τους μαργαρίτας» (Παροιμ. 31:10). «Η ενάρετος γυνή είναι στέφανος εις τον άνδρα αυτής». (Παροιμ. 12:4) Αυτή ήταν η γυναίκα μου.

«Στο μεταξύ ξέσπασε ο Αλβανικός πόλεμος και όλοι οι άντρες πήγαν στο μέτωπο. Πήγα κι εγώ. Μια μέρα μας βομβάρδισαν τα εκθρικά αεροπλάνα. Ο λοχαγός της μονάδας μου, μου είπε να πάω να βρω αυτούς που λείπανε. Το θέαμα που αντίκρυσσα ήταν πολύ φρικτό. Τότε πέρασε απ' το νου μου η σκέψη πως θα μπορούσε να ήμουνα κι εγώ ανάμεσα σ' εκείνους που είχαν σκοτωθεί. Αναρωτήθηκα αν ήμουν έτοιμος να φύγω

απ' τη ζωή. Από το περιστατικό εκείνο και ύστερα άρχισα να εκζητώ το πρόσωπο του Θεού. Ο κουριάδος μου, ο Αχιλλέας Κυριακίδης, με κατατόπισε πολύ στα πράγματα του Θεού. Το ίδιο και ο πεθερός μου.

«14 Φεβρουαρίου, 1940 είναι η μέρα που δε θα ξεχάσω ποτέ στη ζωή μου. Το βράδυ εκείνο είδα ένα πολύ ζωντανό όνειρο. Είδα στον ύπνο μου την πεθερά μου να έρχεται μέσα στο αντίσκηνο και να βάζει τα χέρια της πάνω στο κεφάλι μου και να προσεύχεται. Χωρίς να το ξέρω πήδησα έξω από το αντίσκηνο. Την άλλη μέρα ο συνάδελφός μου με ρώτησε τι μου συνέβηκε. Ο Κύριος με είχε αναγεννήσει το βράδυ εκείνο. Τον ευχαριστώ μέσα απ' την καρδιά μου.

«Αργότερα, βλέποντας τον κίνδυνο γύρω μου και ολοένα να πέφτουν νεκρά ανθρώπινα κορμιά, μια επιθυμία ανέβηκε μέσα μου να γυρίσω πίσω στα παιδιά και στη γυναίκα μου ζωντανός και αν το έκανε αυτό ο Θεός θα έμενα πιστός στο Λόγο Του. Με μια απλή πίστη που ίσως φανεί γελοία σε μερικούς, έγραψα την επιθυμία μου και την υπόσχεσή μου σ' ένα χαρτί και το έστειλα στον Κύριο βάζοντάς το κάτω από μια πέτρα. Ο Κύριος πήρε το γράμμα μου και απάντησε στο αίτημά μου.

«Γύρισα πίσω στην πατρίδα ζωντανός, αλλά χωρίς να το θέλω μπλέχτηκα στα πολιτικά κόμματα. Στο Κιλκίς τραυματίστηκα και νόμισα πως θα τελείωνε εκεί η ζωή μου. Σαν άνθρωπος απελπίστηκα και πάλι, αλλά άκουσα μια φωνή να μου λέει: «Χιλιάς θέλει πίπτει εξ αριστερών σου, και μυριάς εκ δεξιών σου· πλην (εδώ ο Θεός μου είπε κάποιον διαφορετικό από εκείνο που λέει η Γραφή) εις την ψυχήν σου δεν θέλει βλάψει» (Ψαλμ. 91:7) Εγώ δεν ήξερα ότι τα λόγια αυτά ήταν στην Αγία Γραφή. Αργότερα ο πεθερός μου τα βρήκε και μου τα έδειξε. Πάντως ενθαρρύνθηκα από τα λόγια αυτά.

«Στο μεταξύ η σύζυγός μου άρχισε να

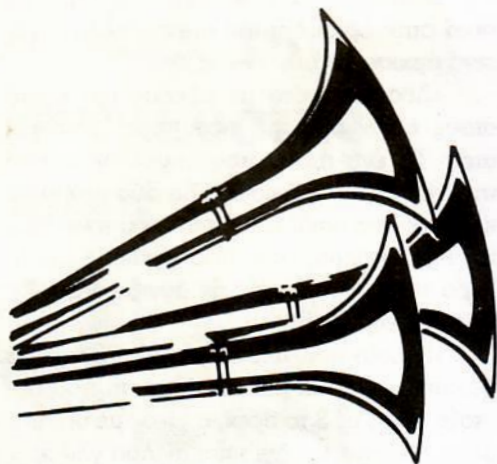
πηγαίνει στις συναθροίσεις των αδελφών της εκκλησίας Πεντηκοστής. Το πράγμα αυτό στην αρχή δε μου άρεσε, αλλά σιγά-σιγά άρχισα να πηγαίνω κι εγώ.

«Δύο γεγονότα με έφεραν πιο κοντά στους αδελφούς της εκκλησίας Πεντηκοστής. Το ένα ήταν, όταν πηγαίνοντας από την Κατερίνη στο χωριό, είδα δύο άτομα να κτυπάνε ένα παιδί του Θεού που το γνώριζα. Και το άλλο, όταν δύο αδελφές την ημέρα της Πεντηκοστής τις άγγιξε ο Κύριος με το Πνεύμα το Άγιο.

«Η δική μου «Πεντηκοστή» έγινε μέσα στο σπίτι μου. Σε μια συνάθροιση που βάσταξε μέχρι τις 3 το πρωί, ο Θεός με βάπτισε με το Πνεύμα το Άγιο και μίλησα γλώσσες που δεν είχα μιλήσει ποτέ στη ζωή μου.

«Από τις ταλαιπωρίες και κακουχίες του πολέμου αρρώστησα πολύ βαριά. Πέντε γιατροί μου είπαν πως ποτέ δε θα γίνω καλά. Είχα φυματίωση της σπονδυλικής μου στήλης. Ήμουνα τελείως κατάκοπος. Μια μέρα, γυρνώντας η γυναίκα μου από τη συνάθροιση μου είπε πως ο Θεός έβαλε στην καρδιά των αδελφών να νηστεύουν και να προσευχηθούν για μένα. Παρά τα κακά μου χάλια αποφάσισα να νηστεύω και να προσευχηθώ κι εγώ μαζί τους. Είπα στη γυναίκα μου να φέρει όλα τα φάρμακα που έπαιρνα και να τα πετάξει. Όχι, δεν είμαι εναντίον των φαρμάκων, αλλά στην περίπτωση τη δική μου τα φάρμακα δε μου έκαναν κανένα καλό. Με άκουσε και τα πέταξε. Ο Κύριος με θεράπευσε αμέσως. Ξανά απέκτησα το χρώμα μου και τη δύναμή μου. Είμαι τώρα 84 ετών και δεν υποφέρω από τίποτε το σοβαρό.

Για όλα αυτά, όχι μόνον ευχαριστώ τον Κύριο, αλλά και Τον ευγνωμονώ που με βάπτισε με το Πνεύμα το Άγιο και με χρησιμοποίησε στον αγρό Του. Δόξα σοι ο Θεός».

ΕΓΕΡΤΗΡΙΟ

ΣΑΛΠΙΣΜΑ

Σε κάθε στρατόπεδο, σε κάθε νοσοκομείο υπάρχει ένα γραφείο κινήσεως που έχει για σκοπό του την άμεση κινητοποίηση των οχημάτων σε περίπτωση ανάγκης.

Θυμάμαι την επιγραφή που ήταν επάνω από την πόρτα ενός τέτοιου γραφείου· έλεγε: «Είσαι έτοιμος να αναχωρήσεις;»

Ο κόσμος όλος είναι σαν ένα γραφείο κινήσεως που δουλεύει νύχτα-μέρα. Με το όχημα που λέγεται «γέννηση» έρχονται στον πλανήτη μας 200.000 ζωές το 24ωρο. Και με το όχημα που λέγεται «θάνατος» φεύγουν 160.000 ζωές.

Μέσα σ' αυτό τον τροχό που κινείται συνέχεια μεταξύ ζωής και θανάτου, υψώνεται μπροστά μας η επιγραφή που λέει «είσαι έτοιμος να αναχωρήσεις;»

Οι επιστήμονες μας λένε πως το 1/4 των ανθρώπων πεθαίνει ξαφνικά χωρίς την προειδοποίηση κάποιας πάθησης. Πράγμα που σημαίνει πως, από τις 200.000, οι 40.000 φεύγουν χωρίς να το περιμένουν, δηλαδή αιφνίδια.

Σκέφθηκες ποτέ πως θα μπορούσες κι εσύ να ήσουνα μέσα στην παρτίδα αυτή των απροετοίμαστων που φεύγουν από τον κόσμο χωρίς να το περιμένουν;

Από την άλλη μεριά υπάρχουν και οι ανίστες, οι λοιμώδεις ασθένειες, τα τροχαία που αφαιρούν τη ζωή πολλών χιλιάδων ανθρώπων, νέων και μεγάλων. Πόσο δίκιο έχει ο Λόγος του Θεού όταν λέει πως «η ζωή μας είναι ατμός όσπης φαίνεται προς ολίγου και έπειτα αφανίζεται!» (Ιάκ. 4:14)

Αλλά η ζωή μας δεν απειλείται μόνο από τον αιφνίδιο θάνατο, είναι και ο ξαφνικός ερχομός του Κυρίου μας που κι αυτόν πρέπει να τον υπολογίζουμε και να προετοιμαζόμαστε. Αν οι Χριστιανοί των πρώτων αιώνων τόνιζαν ότι «είναι ήδη η ώρα να εγερθώμεν εκ του ύπνου» (Ρωμ. 13:11) πόσο μάλλον εμείς του εικοστού αιώνα που βλέπουμε τα σημάδια του ερχομού του Κυρίου μας πολύ ζωντανά.

Πρέπει να εγερθούμε από τον πνευματικό μας ύπνο και να ετοιμαστούμε. «Η νύξ

προεχώρησεν η δε ημέρα επιλοσίασεν (Ρωμ. 13:12). Δεν είναι καιρός να απασχολούμαστε με το τι θα φάμε, τι θα ντυθούμε και πως θα περάσουμε την ώρα μας. Είναι καιρός να ξυπνήσουμε γιατί η ανατολή της έβδοξης μέρας του ερχομού του Κυρίου μας είναι πολύ κοντά. Όλα γύρω μας μαρτυρούν ότι ο Κύριος έρχεται· τα βήματά Του ακούονται.

Πριν είκοσι αιώνες ο Χριστός εφιστούσε την προσοχή των μαθητών Του λέγοντας: «Αγρυπνείτε λοιπόν δεόμενοι εν παντί καιρώ διά να καταξιωθήτε να εκφύγητε πάντα ταύτα τα μέλλοντα να γείνωσι, και να σταθήτε έμπροσθεν του Υιού του ανθρώπου». (Λουκ. 21:36) Σήμερα κάνει το ίδιο με το Λόγο Του.

Κάποιος έγραψε πως ο άνθρωπος μπορεί να ζει ήσυχος όταν αγνοεί από πού έρχεται, πού πηγαίνει και πώς πρέπει να ζει στη ζωή αυτή. Τέτοιος ήταν ο άφρων της παραβολής (Λουκ. 12:16-21). Τέτοιος ήταν ο Καίσαρας Βοργίας που έζησε το 1475-1503 και οι τελευταίες του λέξεις πριν το θάνατό του ήταν: «Προνόμια για όλα στη ζωή μου εκτός από το θάνατο. Αλοιμόνο, τώρα πεθαίνω τελείως απροετοίμαστος.

«Τίς άνθρωπος θέλει ζήσει και δεν θέλει ιδεί θάνατον;» Τέτοιος είναι ο καθένας που δεν εξαγοράζει τον καιρό του για να προετοιμαστεί για την αιωνιότητα.

Τέτοιος ήταν ο Πιλάτος που ρώτησε το Χριστό τί είναι αλήθεια αλλά δε γύρισε ποτέ να πάρει την απάντηση.

Τέτοιος ήταν ο Φήλικας που δεν εκμε-

ταλεύτηκε την ευκαιρία να μάθει από το δέσμιο Παύλο περισσότερα για τη δικαιοσύνη και τη μέλλουσα κρίση. Ο φόβος τον έκανε να πει «ύπαγε και όταν λάβω καιρόν θέλω σε μετακαλέσει». (Πράξ. 24:24). Ο καιρός όμως δεν ήρθε ποτέ.

Τέτοιος ήταν και ο Αγγίππας που είπε στον απόστολο Παύλο «παρ' ολίγον με πείθεις να γείνω Χριστιανός» (Πράξ. 26:28) αλλά δεν έγινε ποτέ Χριστιανός.

Όμως υπάρχει και ο άσωτος γιος που συνειδητοποίησε την κατάστασή του και επέστρεψε στο σπίτι του πατέρα του να ζητήσει συγχώρηση και να κάνει αποκατάσταση.

Άραγε εσύ από ποιους είσαι; Απ' αυτούς που αναγνωρίζουν την ανάγκη τους αλλά μένουν αμετανόητοι, στις θέσεις τους και δεν προετοιμάζονται για την αιωνιότητα; Ή από κείνους που βλέπουν την ανάγκη τους και αποφασίζουν να γυρίσουν στον πατέρα Θεό και να του ζητήσουν συγχώρηση;

«Τώρα καιρός ευπρόσδεκτος, σήμερα ημέρα σωτηρίας» (Β' Κορ. 6:2). Τώρα είναι η ώρα σωτηρίας για σένα. Τώρα, αυτή τη στιγμή που διαβάζεις το άρθρο αυτό δώσε την καρδιά σου στο Χριστό για να είσαι έτοιμος να περάσεις την αιωνιότητα μαζί Του. Έτσι δε θα φοβάσαι αν ξαφνικά το νήμα της ζωής σου κοπεί, ή σαν κλέφτης ο Κύριος έρθει γιατί θα είσαι έτοιμος.

Προμηθέας Βαρσάμης
Θεσσαλονίκη

**Το περιοδικό εκτιμά κάθε οικονομική υποστήριξη
γιατί μόνοι πόροι συντήρησής του είναι
οι συνδρομές των αδελφών**

Ο χειμώνας τη χρονιά εκείνη ήταν πολύ βαρύς, με αποτέλεσμα να αυξηθεί η ζήτηση υδραυλικών. Τα δυο επόμενα χρόνια, όλοι οι υδραυλικοί της πόλης διόρθωναν τις ζημιές που είχε προκαλέσει ο χειμώνας αυτός. Ο Γουίγκλσγουορθ με τους δυο βοηθούς του δούλευε ασταμάτητα απ' το πρωί ως το βράδυ. Το αποτέλεσμα ήταν να αφοσιωθεί στη δουλειά του και να κρώσει η αγάπη του για το Θεό. Το αντίθετο ακριβώς συνέβαινε με τη γυναίκα του. Όσο περισσότερο αυτός απομακρυνόταν από το Θεό, τόσο η γυναίκα του ερχόταν πιο κοντά στο Θεό. Ποτέ δε μειώθηκε ο ζήλος της για τον Κύριο, ούτε άφησε ποτέ την προσευχή κατά μέρος. Η αφανής αλλά συνέχης χριστιανική ζωή κι ομολογία της είχε φτάσει στο σημείο να ενοχλεί τον άντρα της. Ένα βράδυ άργησε να επιστρέψει απ' τη συνάθροιση κι ο άντρας της της είπε: «Εγώ είμαι ο κύριος του σπιτιού αυτού και δε θα ανεχτώ να γυρνάς στο σπίτι ό,τι ώρα θες εσύ!» Η Πόλυ διατηρώντας την ειρήνη της του είπε: «Ξέρω πως είσαι ο άντρας μου αλλά Κύριός μου είναι μονάχα ο Χριστός!». Ο Σμιθ νευρίασε τότε και την πέταξε έξω απ' την πίσω πόρτα. Ξέχασε όμως να κλειδώσει την μπροστινή πόρτα. Έτσι η Πόλυ μπήκε μέσα απ' την μπροστινή πόρτα, στάθηκε μπροστά του και άρχισε να γελά δυνατά. Ξέσπασε κι αυτός στα γέλια ξεχνώντας το επεισόδιο που είχε προηγηθεί.

Πολλές φορές, όταν σε πιστές οικογένειες οι άντρες αποστατούν, οι γυναίκες τους πικραίνονται και αρχίζουν να γκρινιάζουν συνέχεια. Η Πόλυ όμως δεν ήταν απ' τις γυναίκες αυτές. Ήταν πάντα χαρούμενη· η καρδιά της φλεγό-

SMITH WIGGLESWORTH

(Σμιθ Γουίγκλσγουορθ)

Ο Απόστολος της Πίστης

Απόδοση: Η.Τ.

ταν από αγάπη για τον Κύριο και σκοπούσε γύρω της αυτή τη χαρά και την ευθυμία. Οδήγησε και πάλι τον άντρα της στον Κύριο, βοηθώντας τον να αποκτήσει την πρώτη του αγάπη και τον αρχικό του ζήλο γι' Αυτόν. Παρόλο που η πιστότητα της δοκιμάστηκε σκληρά όλους αυτούς τους μήνες, κατάφερε, χάρη στη σταθερότητά της, να σώσει τον άντρα της από ένα πνευματικό ναυάγιο.

Στο διάστημα αυτό ο ασίγαστος ζήλος της Πόλυ την ωθούσε σε πολλές και διάφορες δραστηριότητες. Στο μεταξύ συνέχισε να εργάζεται στο σπίτι εκείνο που εργαζόταν. Όταν γίνονταν συνέδρια το σπίτι τους γέμιζε κόσμο. Παρόλα αυτά η Πόλυ ποτέ δε διαμαρτυρήθηκε.

Ο Σμιθ έπρεπε να επισκέφεται το Λήνις, μια κοντινή πόλη, μια φορά τη

Ο Smith Wigglesworth 87 ετών

βδομάδα για ν' αγοράζει τα εργαλεία που χρειάζοταν στη δουλειά του. Μια μέρα, καθώς γυρνούσε στους δρόμους της πόλης, ανακάλυψε μια συνάθροιση πιστών όπου προσεύχονταν για τους αρρώστους και γίνονταν καλά. Από τότε άρχισε να στέλνει πολλούς αρρώστους στη συνάθροιση του Ληντς, με δικά του έξοδα, για να θεραπευτούν. Στην Πόλυ όμως δεν είπε τίποτα επειδή δεν ήξερε ποια στάση θα κρατούσε απέναντι σ' αυτό το «φανατισμό» όπως συνηθίζαν τότε να αποκαλούν τη θεία θεραπεία. Εκείνη όμως το ανακάλυψε και πήγε μαζί του στο Ληντς και θεραπεύτηκε. Από κείνη τη στιγμή η στάση της απέναντι στο «φανατισμό» αυτό ταυτίστηκε με κείνη του άντρα της.

Στο μεταξύ το έργο στο Μπράτφορ-

νι μεγάλωνε και ο Σμιθ με τη γυναίκα του μετακόμισαν σ' ένα πιο μεγάλο κτίριο. Στην «Ιεραποστολή», όπως ονόμασαν το κτίριο, έσπασαν μια μεγάλη σημαία που έγραφε: «Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεραπεύων σε». Το εδάφιο αυτό έπαιξε μεγάλο ρόλο στη θεραπεία πολλών ανθρώπων.

Στην «Ιεραποστολή» ήρθε να προστεθεί κι ένας αδερφός που είχε το χάρισμα της θεραπείας. Μετά την απογευματινή συνάθροιση της Κυριακής, ο Σμιθ τον κάλεσε στο σπίτι του για τσάι. Καθώς συζητούσαν, η κ. Γουίγκλσγουορθ τον ρώτησε: «Ποια είναι η γνώμη σας για τους πιστούς που, ενώ κηρύττουν πως ο Θεός θεραπεύει, οι ίδιοι στηρίζονται στα φάρμακα για να θεραπευτούν;». «Τέτοι-οι πιστοί δεν εμπιστεύονται απόλυτα στον Κύριο», ήταν η απάντησή του. Μετά το φαγητό, ο Γουίγκλσγουορθ του είπε πως η γυναίκα του μιλούσε για κείνον, όταν τον ρώτησε ποια γνώμη είχε για τους κήρυκες που, ενώ κηρύττουν θεία θεραπεία, οι ίδιοι παίρνουν φάρμακα για να θεραπευτούν.

«Από μικρό παιδί υποφέρω από αιμορροΐδες και αναγκάζομαι κάθε μέρα να χρησιμοποιώ άλατα για να ανακουφιστώ. Ποτέ δε θεώρησα αυτό μου το πρόβλημα πολύ σημαντικό. Το 'βλεπα πάντα σαν ένα κομμάτι του εαυτού μου. Θέλω όμως να με βοηθήσεις να εμπιστευτώ την αρρώστεια μου στον Κύριο και να πάσω να παίρνω φάρμακα. Ούτε θα χρησιμοποιήσω άλατα ως την Τετάρτη. Ξέρω πως κάτω από κανονικές συνθήκες, θα πονάω και θα έχω αιμορραγία αλλά θέλω να σταθείς μαζί μου στην προσευχή μέχρις εκείνη την ημέρα». Ο αδελφός συμφώνησε να το κάνει.

Έτσι κι έγινε! Ο Σμιθ σταμάτησε να παίρνει την καθημερινή του δόση αλάτων ώσπου την Τετάρτη, τον έπιασε κρίση. Πήγε στο μπάνιο, άλλειψε το σώμα του με λάδι και προσευχήθηκε. Από εκείνη τη στιγμή η αρρώστεια του εξαφανίστηκε. Ο Θεός τον θεράπευσε ολότελα.

Η Πόλυ αγαπούσε πολύ τον άντρα της γι' αυτό και συχνά τον βοηθούσε στα πνευματικά θέματα. Πολλοί άντρες αρνούνται να δεχτούν τέτοιου είδους βοήθεια αλλά ο Σμιθ δεν ήταν τέτοιος. Πίστευε αυτό που έλεγε ο Δαβίδ: «Ας με κτυπά ο δίκαιος· τούτο θέλει είσθαι έλεος· και ας με ελέγχει· τούτο θέλει είσθαι μύρον εξαίρετον· δεν θέλει βλάβει την κεφαλήν μου». (Ψαλμ. μα' 5).

Ο Σμιθ δούλευε παντού, όπου τον καλούσαν και την εποχή εκείνη κύριοι πελάτες του ήταν τα μπαρ που του ζητούσαν να επισκευάσει τους σωλήνες, μέσα απ' τους οποίους περνούσε η μύρα που σέρβιραν. Η Πόλυ, που κρατούσε τα λογιστικά βιβλία, ήταν αντίθετη πάνω σ' αυτό το θέμα και έπεισε τον άντρα της και τους βοηθούς του να μη δέχονται στο μέλλον ανάλογες δουλειές, παρόλο που τα κέρδη απ' αυτές ήταν μεγάλα. Ο Σμιθ πείστηκε και το θέμα πλέον έγινε αρχή στη ζωή του.

Στον Ψαλμό ρκζ' διαβάζουμε «κληρονομία παρά του Κυρίου είναι τα τέκνα». Ο Κύριος έδωσε πέντε παιδιά στον Σμιθ και την Πόλυ: ένα κορίτσι και τέσσερα αγόρια. Το ένα από τα αγόρια πέθανε πολύ νωρίς βυθίζοντας την ψυχή του πατέρα του στη λύπη.

Το εδάφιο που περιγράφει με τον καλύτερο τρόπο τον άνθρωπο, που πιστά ακολουθεί το Θεό και, ένας απ' αυτούς ήταν κι ο Σμιθ Γουίγκλσγορθ απ'

την πρώτη στιγμή που ανγεννήθηκε, είναι το εδάφιο «Προσεκολλήθη η ψυχή μου κατόπιν σου». (Ψαλμ. 63:8). Αν και ο εχθρός της ψυχής προσπάθησε σκληρά να τον απομακρύνει απ' το Θεό γεμίζοντας τη ζωή του με μέριμνες και χρήματα, στα δυο χρόνια που περιγράψαμε στο προηγούμενο κεφάλαιο, όμως δεν τα κατάφερε.

Στο βιβλίο του Βουνιάνου, ο «αποδημητής» πηγαίνοντας για την ουράνια πόλη, είδε μια φωτιά να καίει έξω από ένα τοίχο. Δίπλα κάποιος προσπαθούσε να τη σβύσει αλλά δεν το κατόρθωνε. Αντίθετα η φωτιά φούντωνε και δυνάμωνε όλο και πιο πολύ. Στην απόγνωσή του τί να σήμαινε αυτό το όνειρο ο Διερμινέας προσφέρθηκε να του το εξηγήσει. Του είπε: «η φωτιά που είδες αντιπροσωπεύει το έργο της χάρης του Θεού στην καρδιά του ανθρώπου. Εκείνος που έχυne το νερό να τη σβύσει δεν ήταν άλλος από το διάβολο. Όσο για Κείνον, που την έκανε να φουντώνει, έλα να Τον δεις». Τον οδήγησε στο πίσω μέρος του τοίχου και είδε το Χριστό να στέκεται και να χύνει διαρκώς το έλαιον της χάρης Του πάνω στη φωτιά.

Κάπι τέτοιο έγινε και με τον Σμιθ Γουίγκλσγορθ. Παρόλο που ο σατανάς κατάφερε να μειώσει το ζήλο του για ένα μικρό διάστημα, το έλαιον του Κυρίου, με την προσευχή της γυναίκας του, απλώθηκε πάνω του και δυνάμωσε τη φωτιά ώστε τα επόμενα εξήντα χρόνια, αντί να σβύσει, διαρκώς δυνάμωνε. Θα αφήσουμε τον ίδιο να μας πει πώς έγινε:

«Τα πρώτα χρόνια της διακονίας μου ο Θεός έβαλε μέσα μου μεγάλο βάρος για τις ψυχές που χάνονταν. Ήθελα καθημερινά να οδηγώ κάποιον στο Χρι-

στό. Ήθελα να μιλάω με τους ανθρώπους, γι' αυτό και πήγαινα κάθε μέρα σε κάποια γωνιά του δρόμου και περίμενα ως μια ώρα για να μιλήσω σε κάποιο διαβάτη, που ήταν πρόθυμος ν' ακούσει για το Χριστό. Μια μέρα στάθηκα σε ένα πολύ περαστικό μέρος και περίμενα πάνω από μια ώρα. Όμως δεν είχα καμιά οδηγία απ' τον Κύριο να μιλήσω σε κανέναν. Άρχισα να αδημονώ. Μέσα μου είπα, «χαμένος καιρός». Ο Κύριος όμως δε θεώρησε το χρόνο αυτό χαμένο. Μετά από μιάνιση ώρα πέρασε από μπροστά μου ένας άνθρωπος με το κάρο του. Μου μίλησε τότε ο Κύριος και μου είπε να κάνω ό,τι έκανε ο Φίλιππος όταν ο Κύριος του είπε να προσκολληθεί στο αμάξι του Αιθίοπα στην έρημο. Πήδηξα αμέσως πάνω στο κάρο κι άρχισα να μιλάω στον άνθρωπο για το Χριστό. Αγριεμένος μου απάντησε: «Γιατί δεν κοιτάς τη δουλειά σου; Με ποιο δικαίωμα ανέβηκες στο κάρο μου και με ενοχλείς;»

Αναρρωτήθηκα μήπως είχα κάνει λάθος. Έστρεψα το βλέμμα μου στον Κύριο και Τον ρώτησα: «Αυτός είναι ο άνθρωπος που θέλεις, Κύριε, να του μιλήσω;» Το Πνεύμα Του μούδωσε τη βεβαιότητα πως ήταν, πράγματι αυτός ο άνθρωπος που είχε διαλέξει να του μιλήσω. Έτσι, συνέχισα να του μιλάω και να

τον ενθαρρύνω να δεχτεί το Χριστό για Σωτήρα του. Σε λίγη ώρα τα μάτια του είχαν γεμίσει δάκρυα. Ο Θεός μαλάκωνε την καρδιά του. Ο σπόρος του Λόγου βρήκε καλό έδαφος. Αφού σιγουρευτήκα πως είχε αρχίσει το έργο της χάρις του Θεού στην καρδιά του, κατέβηκα απ' το κάρο και συνέχισα το δρόμο μου.

Πέρασαν τρεις βδομάδες απ' αυτό το περιστατικό και μια μέρα η μητέρα μου με ρώτησε: «Σμιθ, μίλησες σε κανέναν τελευταία για το Θεό;» «Ξέρεις, μητέρα, πως αυτό το κάνω κάθε μέρα», της απάντησα. «Χτες βράδυ επισκέφτηκα έναν ετοιμοθάνατο. Ήταν άρρωστος στο κρεβάτι εδώ και τρεις βδομάδες. Τον ρώτησα αν ήθελε να καλέσω κανέναν να προσευχηθεί γι' αυτόν. Μου είπε, «Μια μέρα, πριν ακόμη πέσω στο κρεβάτι, πήγαινα με το κάρο μου στο δρόμο κι ένας νεαρός πήδηξε πάνω κι άρχισε να μου μιλά για το Θεό. Του φέρθηκα σκληρά, εκείνος όμως επέμενε. Δεν έχει σημασία, ο Θεός με έλεγε για τις αμαρτίες μου και με έσωσε». Συνεχίζοντας η μητέρα μου, είπε: «Χτες βράδυ ο άνθρωπος αυτός πέθανε. Η βόλτα εκείνη ήταν η τελευταία της ζωής του. Τον ρώτησα να μου περιγράψει το νέο που του μίλησε για το Χριστό και από τα χαρακτηριστικά, που έδωσε, κατάλαβα ότι ήσουνα εσύ.

συνεχίζεται

46η Ετησία Γενική Συνέλευση Συνόδου ΑΕΠ

Οι εργασίες της Συνόδου φέτος θα γίνουν στη Θεσσαλονίκη (Γκαρπολά 5). Θα αρχίσουν στις 4 Οκτωβρίου Πέμπτη, ώρα 4.30 μ.μ. και θα τελειώσουν το μεσημέρι του Σαβάτου, 6 Οκτωβρίου.

Παρακαλούνται όλα τα μέλη της Συνόδου να ῥθουν με προσευχή και νηστεία για να συζητήσουμε θέματα που αποβλέπουν στη δόξα του Κυρίου και επιδιώκουν την αύξηση του έργου στη χώρα μας.

Κοπελίτσα 25 ετών. Μόλις τέλειωσε τις σπουδές της. Τα όνειρά της, όνειρα γλυκά και φυσιολογικά, ήταν να παντρευτεί, να αποκτήσει οικογένεια και να χαρεί τη ζωή έτσι όπως ταιριάζει σε μια κοπέλα που αγαπά τον Κύριο και θέλει να Τον ευαρεστεί στη ζωή της. Τίποτα το φίλαυτο, τίποτα το εγωκεντρικό δεν περιλάμβαναν τα όνειρά της. Όλα ήταν όπως αρμόζουν σε παιδιά που είναι του Θεού.

Μας λέει η αδελφή της: «Η Καινή Διαθήκη δεν έλειπε ποτέ από την τσάντα της. Ήταν ένα πιστό και εργατικό κορίτσι».

Όμως το νήμα της ζωής της Ελλησώς κόπηκε πρόωρα. Ύστερα από ένα πολύ οδυνηρό ταξίδι μεταξύ ζωής και θανάτου ο Κύριος την ανάπαυσε παίρνοντάς την κοντά Του.

Αρκετό καιρό πριν από τους τελευταίους μήνες της σωματικής της ταλαιπωρίας, σε κάποια απροσδιόριστη μέρα, η Ελλησώ έγραψε τις σκέψεις αυτές σε μια κόλλα καρτί. Τις παραθέτουμε εδώ με την ελπίδα ότι θα μπορέσουν να βοηθήσουν κάποια ψυχή.

«Από τους ανθρώπους δε μπορείς να βρεις αυτό που ζητάει η ψυχή σου, τέλεια κατανόηση και συμπάραση. Ο μόνος δρόμος, η μόνη λύση είναι ο Θεός. Αυτό δε σημαίνει ότι το Θεό πρέπει να τον θυμόμα-

Ελλησώ Κοκσιδου

σε στις δύσκολες μόνο στιγμές της ζωής μας σαν τελευταία διέξοδο. Θα πρέπει η συμπεριφορά μας απέναντι σ' Αυτόν να είναι πάντοτε η ίδια. Και στις χαρές, και στις λύπες μας. Μόνο, να, που είμαστε άνθρωποι με ελλείψεις πολλές και ξεχνάμε να Του αποδίδουμε την ευγνωμοσύνη που Του χρωστάμε. Η στάση μας πρέπει να είναι πάντα η ίδια. Σε όποια δύσκολη στιγμή της ζωής, αν Τον επικαλεσθείς, θα νιώσεις κάτι πολύ δυνατό, πολύ έντονο μέσα σου. Ναι! ο Θεός βοηθάει και είναι ο καλύτερος φίλος μας. Ένας φίλος που δεν πρόκειται να σε προδώσει, ούτε να προδώσει την αγάπη σου.

Θα στέκεται πλάι σου και θα νιώθεις σιγουριά και χαρά κοντά Του, τέτοια που δεν περιγράφεται με ανθρώπινα λόγια. Είναι η μεγαλύτερη χαρά, ό,π καλύτερο και μεγαλύτερο έχεις να γευτείς σ' αυτό τον κόσμο. Γιατί, αυτήν την ψυχική ανακούφιση δεν σου την προσφέρει άνθρωπος, δεν είναι δηλαδή κάτι το πρόσκαιρο και το προσωρινό, κάτι που φθείρεται με την πάροδο του χρόνου, αλλά ο Θεός. Και ο Θεός μόνο δίνει.»

Νέα, πολύ νέα η Ελλησώ για μια τέτοια πλούσια πείρα με το Θεό. Να τι κάνει ο Κύριος όταν του παραδώσεις όλο τον εαυτό σου!

Με τον Κύριο

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟ ΑΓΙΟ

1η Ερώτηση: Τι είναι το Άγιο Πνεύμα;

Η Αγία Γραφή διδάσκει καθαρά ότι το Άγιο Πνεύμα είναι μια θεία υπόσταση που ενεργεί σαν πρόσωπο, όχι ανθρώπινο, αλλά πνευματικό. Είναι ένα Θεϊκό Πρόσωπο, που έχει όλες τις ιδιότητες μιας προσωπικότητας: θέληση, αντίληψη, λογική, συναισθήματα κ.λ.π.

2η Ερώτηση: Τι δεν είναι το Άγιο Πνεύμα;

A. *Απρόσωπη δύναμη.* Μερικοί έτσι πιστεύουν γιατί διατείνονται ότι το Άγιο Πνεύμα είναι ουδέτερο γένος και επομένως δεν αναφέρεται για πρόσωπο-προσωπικότητα. Για να υποστηρίξουν την άποψή τους λένε πως το σπίπ, το κουπί, το αμάξι... είναι ουδετέρου γένους και αυτό σημαίνει ότι είναι απρόσωπα. Αυτό όμως δεν είναι απόλυτο γιατί υπάρχουν ουσιαστικά που προσδιορίζονται με ουδέτερο άρθρο αλλά είναι πρόσωπα,

π.χ. το παιδί, το αγόρι, το βρέφος... Όπως υπάρχουν και ουσιαστικά που προσδιορίζονται με θηλυκό ή αρσενικό άρθρο αλλά δεν είναι πρόσωπα, π.χ. ο πύργος, ο κήπος... η σκηνή, η σφαίρα... Άρα το Άγιο Πνεύμα επειδή είναι ουδέτερο γένος δε σημαίνει πως είναι και απρόσωπη δύναμη.

B. *Ενεργός δύναμη του Θεού.* Δεν υπάρχει κανένα εδάφιο μέσα στην Αγία Γραφή που να λέει ότι το Άγιο Πνεύμα είναι δύναμη ή είναι η ενεργός δύναμη του Θεού. Υπογραμμίζεται (Πραξ. 1:8) ότι το Άγιο Πνεύμα δίνει δύναμη. «Αλλά θέλετε λάβει δύναμιν, όταν επέλθη το Άγιον Πνεύμα εφ υμάς». Επίσης άλλα εδάφια σχετικά είναι:

α. «Ο Θεός έρχισε τον Ιησού... με Πνεύμα Άγιο και με δύναμη» (Πραξ. 10:38).

β. «Ο λόγος μου έγινε... με απόδειξιν Πνεύματος και δυνάμεως» (Α΄ Κορ. 2:4).

γ. «Εν Πνεύματι Αγίω... εν λόγω αληθείας, εν δυνάμει Θεού» (Β΄ Κορ. 6:6,7).

δ. «Πνεύμα Άγιο θέλει επέλθει επί σε και δύναμις του Υψίστου θέλει σε επισκιάσει»... (Λουκ. 1:35).

Γ. *Ο Πατέρας Θεός, ή ο Ιησούς Χριστός.* Μέσα σε όλη την Αγία Γραφή δεν υπάρχει εδάφιο που να αναφέρει ότι το Άγιο Πνεύμα είναι ο ίδιος ο Πατέρας Θεός ή ο Ιησούς Χριστός. Υπάρχουν μερικοί που λένε: «Ο Θεός είναι ένας και όχι τρεις». Επομένως το Άγιο Πνεύμα είναι ο Πατέρας Θεός... και μια άλλη μορφή του Ιησού Χριστού. Είναι αλήθεια ότι «ο Θεός είναι εις» δηλ. ένας, αλλά πουθενά δεν μας αναφέρει η Αγία Γραφή ότι ο Θεός είναι ένα πρόσωπο, μια προσωπικότητα. Η διακήρυξη που γίνεται στο Δευτ. 6:4: «Κύριος ο Θεός ημών είναι εις Κύριος», το αριθμητικό «εις» εκεί εννοεί συλλογική μονάδα και όχι απόλυτη. Η λέξη «εις», που στα Εβραϊκά αναφέρεται ΕΧΑΔ, δηλώνει ενωπική μονάδα όπως και στη Γένεση 2:24: «θέλουσιν εΐσθαι οι δύο εις σάρκα μίαν» (Ε-

ΧΑΔ)«. Διπλαδί δύο πρόσωπα (ανδρόγυνο) αποτελούν **μία** σάρκα. «Πάσα σύναξη ήτο ως **εις**» ΕΧΑΔ (Έσδρας 2:64) δηλαδή πολλά πρόσωπα ενωμένα στη σύναξη... Άρα ο Θεός (η Θεότητα) είναι ένας, αλλά διακρίνεται συγχρόνως σε τρία διαφορετικά πρόσωπα, όχι κεφάλια με χαρακτηριστικά ανθρώπινου προσώπου, αλλά πνευματικού. Επομένως το Άγιο Πνεύμα δεν είναι ο Πατέρας Θεός ούτε ο Ιησούς Χριστός. Άλλα εδάφια που βεβαιώνουν την αλήθεια αυτή είναι: Ιωάννης 14:16, 15:26, Πράξεις 2:33, Ματθαίος 12:32, Ιωάννης 16:7, 14, Ματθαίος 28:19...

- Δ. Ένας αέρας, μία πνοή. Το Άγιο Πνεύμα δεν είναι αέρας ούτε πνοή αλλά μία προσωπικότητα, ένα πρόσωπο.

3η Ερώτηση: Γιατί το Άγιο Πνεύμα είναι προσωπικότητα;

Είναι προσωπικότητα-πρόσωπο, γιατί έχει ιδιότητες ή του αποδίδονται ιδιότητες μέσα στην Αγία Γραφή που εκφράζουν άμεσα ή έμμεσα την οντότητα μιας προσωπικότητας.

- A. Έχει συνείδηση
 α. Γνωρίζει: Α΄ Κορινθίους 2:11
 β. Ελέγχει: Ιωάννης 16:8
 γ. Ερευνά: Α΄ Κορινθίους 2:10
 δ. Θέλει: Α΄ Κορινθίους 12:11
- B. Έχει αισθήματα
 α. Αγαπάει: Ρωμαίους 15:30
 β. Λυπάται: Εφεσίους 4:30
 γ. Συμβουλεύει: Ρωμαίους 8:26
- Γ. Οι δραστηριότητές Του δηλώνουν προσωπικότητα
 α. Ομιλεί: Πράξεις 3:2, 21:11
 β. Αναγεννά: Ιωάννης 3:6
 γ. Διδάσκει: Ιωάννης 14:26
 δ. Διορίζει επισκόπους: Πράξεις 20:28
 ε. Οδηγεί: Πράξεις 16:6
 ζ. Ικετεύει: Ρωμαίους 8:26
 η. Διοικεί: Ρωμαίους 8:14

θ. Καλεί για διακονία: Πράξεις 13:2-4

- Δ. Το βλασφημούν, του λένε ψέμματα
 Ματθαίος 12:31, Πράξεις 5:3, Εβραίους 10:29
- Ε. Του αποδίδεται τίλος που αποδίδεται και στο Χριστό:
 Ο Παράκλητος: Ιωάννης 14:16, Α΄ Ιωάννου 2:1
- Ζ. Αναφέρεται με προσωπικές ανωνυμίες
 α. Εκείνος: Ιωάννης 14:26, 16:8
 β. Αυτός: Ιωάννης 16:7
 γ. Άλλος: Ιωάννης 14:16
- Η. Είναι Θεϊκό πρόσωπο.

4η Ερώτηση: Γιατί είναι Θεϊκό πρόσωπο;

- α. Είναι αιώνιο: Εβραίους 9:14
 β. Γνωρίζει τα πάντα: Α΄ Κορινθίους 2:10
 γ. Συμμετείχε στη δημιουργία: Ιώβ 33:4, Ψαλμοί 104:30
 δ. Είναι Κύριος: Β΄ Κορινθίους 3:17
 ε. Είναι Θεός: Πράξεις 5:3,4
 ζ. Του αποδίδεται το όνομα ΠΑΧΒΕ: Πράξεις 28:25 συγκρίνοντας με το Ησαΐας 6:7,9
 η. Συνυπάρχει στο όνομα του Πατέρα και του Υιού: Ματθαίος 28:19
 θ. Αναφέρεται στην αποστολική ευλογία μαζί με τον Πατέρα Θεό και τον Ιησού Χριστό: Β΄ Κορινθίους 13:13
 ι. «Τρεις οι μαρτυρούντες στον ουρανό, ο Πατήρ, ο Λόγος και το Άγιο Πνεύμα και ούτοι οι τρεις εν εισίν» (Α΄ Ιωάν. 5:7). Σύμφωνα με το κριτικό κείμενο το εδάφιο αυτό βρίσκεται, αν όχι σε όλους, σε πολλούς κώδικες.

Συνεχίζεται

Χαράλαμπος Ι. Σιδηρόπουλος

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΝΕΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

ΒΟΡΕΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Φορτωμένοι στην πλάτη του ογδόνα τρία ολόκληρα χρόνια ξεκίνησε γεμάτος ζήλο και ενθουσιασμό για την πιο πρόσφατη περιοδεία του στη Βόρεια Ελλάδα: Καβάλα, Σέρρες, Πετρίτσι, Μεγαλόκαμπος, Άγιος Αθανάσιος, Θάσος. Δέκα οκτώ μέρες δοσμένες όλες στην υπηρεσία του Κυρίου, κήρυξε το Λόγο του Θεού με δύναμη του Αγίου Πνεύματος σε πεινασμένες ψυχές, προσευχήθηκε πάνω σε ασθενείς για να θεραπευτούν, επέθεσε χείρας σε αυτούς που εκζητούσαν Πνεύμα Άγιο.

Τα βράδια βρισκόταν σε κάποια αίθουσα εκκλησίας για να θρέψει με πνευματικές βιταμίνες, όπως συνήθως λέει ο ίδιος, τους πιστούς που έρχονταν για τη συνάθροιση ενώ την ημέρα επισκεπτόταν ασθενείς αδελφούς και τους μετέδιδε τη χαρά που ένιωθε εκείνος επειδή ήταν παιδί του Θεού. Ύμνοι, προσευχές, νέα από τον αγρό, ακόμη και κοινωνία, ήταν το περιεχόμενο κάθε επίσκεψης.

Τιμόθεος Σιδηρόπουλος - Κατερίνη

Στο Μεγαλόκαμπο, ένα χωριό της Δράμας, απ' όπου καταγόταν η πιστή του σύζυγος, έμεινε μερικές μέρες και κάθε βράδυ ευαγγέλιζε και δίδασκε ύμνους σ' αυτούς που έρχονταν να τον επισκεφθούν.

Ας προσευχόμαστε για τον αδελφό Τιμόθεο Σιδηρόπουλο όπως ο Κύριος συνεχίσει να του δίνει σωματικές δυνάμεις για να εργάζεται στον αγρό Του που έχει τόσο μεγάλη ανάγκη από εργάτες.

Τιμόθεος Σιδηρόπουλος
Κατερίνη

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - AGLOW

«Ω, οι καιροί της αναψυχής έρχονται πάλι κάτω στη γη» ... Εδώ και μερικά χρόνια πριν, ο ύμνος αυτός ψαλλόταν από μερικά μόνο άτομα. Τώρα είναι στα χείλη σχεδόν κάθε πιστού γιατί αρχίσαμε όλοι να συνειδητοποιούμε την αλήθεια που κρύβουν τα λόγια του.

Η συνάθροιση του Φεβρουαρίου στο ξενοδοχείο ΚΑΨΗΣ της Θεσσαλονίκης ήταν μια πρόγευση της αναψυχής που έρχεται πάλι κάτω στη γη.

Ο Κύριος στη συνάθροιση αυτή μας επισκέφθηκε με θαυμαστούς τρόπους: με θεραπείες, με ελευθερία από τα δεσμά του διαβόλου, με σωτηρίες, με αποδέσμευση από τα υπνωτικά. Δίνουμε όλη τη δόξα σ' Αυτόν που με το Πνεύμα Του το Άγιο διακόνισε ανάμεσα σε γυναίκες απλές σαν εμάς και τις έκανε ξεχωριστές για τον εαυτό Του και για τη διακονία Του.

Ιδιαίτερη ευλογία έφερε ο ύμνος-σόλο - «Με άγγιξε», όταν τον έψελνε κάποια αδελφή. Η

παρουσία του Θεού ήταν τόσο ζωντανή που έβλεπες χέρια να υψώνονται, μάτια να βουρκώνουν, ύμνοι δοξολογίας να ανεβαίνουν στο Θεό. Μια πνευματική όαση που σου έδινε την αίσθηση ότι πράγματι «οι καιροί της αναψυχής έρχονται πάλι στη γη».

Δύο ψυχές, που για πρώτη φορά παρευρέθησαν στη συνάθροιση, αναγεννήθηκαν. Μια άλλη γυναίκα που σώθηκε πριν έξη μήνες, ζήτησε να ελευθερωθεί από το τσιγάρο και ο Κύριος την ελευθέρωσε. Αρκετές γυναίκες ελευθερώθηκαν από τα υπνωτικά που έπαιρναν για να μπορούν να κοιμούνται. Και μια άλλη πιστή αδελφή που δεν άκουγε από το δεξί της αυτί και οι γιατροί είχαν αποφασίσει να την εγχειρήσουν, θεραπεύτηκε και άρχισε να πηδά από τη χαρά της και να φωνάζει «αλληλούια, ο Κύριος με θεράπευσε». Επίσης ήταν και πολλές γυναίκες που έκαναν μια καινούρια αφιέρωση της ζωής τους στον Κύριο.

Εμείς οι γυναίκες της κίνησης AGLOW θέλουμε να εφαρμόσουμε στη ζωή μας αυτό που λέει ο Λόγος του Κυρίου «Γίνεσθε κατά το Πνεύμα ζέοντες, τον Κύριον δουλεύοντες» (Ρωμ. 12:11) Αυτό κάνουμε.

Υπεύθυνη για την AGLOW
στη Θεσσαλονίκη
Αλεξάνδρα Παπαδοπούλου
Τηλ. (031) 444-603

ΚΑΤΕΡΙΝΗ

Πανελλαδικό Συνέδριο, 25-26 Απριλίου 1990. Είχαμε τη χαρά να προσφέρουμε και πάλι τον εαυτό μας εμείς, οι αδελφοί της εκκλησίας

Πεντηκοστής Κατερίνης, στην υπηρεσία άλλων αδελφών, που ήρθαν από όλη την Ελλάδα για να πάρουν μέρος στο συνέδριο αυτό. Βλέποντας τους αδελφούς μας να ευλογούνται, νιώσαμε χαρά και ενθάρρυνση να γεμίζει τις δικές μας καρδιές. Ακούστηκαν ομολογίες από νεαρές καρδιές, που σκόρπισαν το άρωμα της παρουσίας του Κυρίου με τα λόγια τους και μας έκαναν να νιώσουμε αυτό που λέει ο Λόγος του Θεού: «Τι καλό και τι τερπνό να κατοικούν οι αδελφοί εν ομονοία». Η αλήθεια αυτή επαληθεύτηκε και μάλιστα, τη φορά αυτή, με ένα ιδιαίτερο τρόπο, βαπτίζοντας δυο αδελφία μας με Πνεύμα Άγιο και αγγίζοντας πολλούς με την παρουσία Του.

Κυριακή - 2η μέρα του συνεδρίου

Έτσι, το διήμερο αυτό συνέδριο έκλεισε γράφοντας μια ακόμη σελίδα λατρείας και προσκύνησης προς τον Κύριο στο ουράνιο μητρώο μας. Θέλουμε να προτρέψουμε όλους τους νέους να μη χάσουν το επόμενο συνέδριο που θα γίνει στα Βάγια. Ας δώσουμε όλοι το παρόν περιμένοντας από τον Κύριο μεγάλα πράγματα. Η επιθυμία μας είναι κάθε συνέδριο να αποτελεί ένα πνευματικό σταθμό στη ζωή μας.

Γιάννης Καρυπίδης
Κατερίνη

ΑΘΗΝΑ, ΠΟΡΤΟ - ΡΑΦΤΗ

Συνέδριο Εργατών, 26-29 Ιουνίου 1990. Μέσα σε μια ατμόσφαιρα χαράς, που προκαλούσε το σμίξιμο με άλλα αδελφία και ένα αίσθημα προσμονής για λίγη ξεκούραση και αναψυχή, άρχισε το συνέδριο αυτό. Κάθε μέρα ήταν και μια νέα πτυχή ανακάλυψης από το Λόγο του

Θεού που είναι τόσο πλούσιος σε αιώνιους θησαυρούς. Το θέμα του συνεδρίου ήταν η «Δεκαετία του θερισμού». Σε κάθε ομιλία δινόταν έμφαση στα χωράφια - που ήδη είναι λευκά προς θερισμό - στην ανάγκη αποστολής εργατών στο θερισμό και στην προσεχή σαν το κύριο όργανο-το δρεπάνι-που φέρνει τη σοδιά. Ομιλητής του συνεδρίου ήταν ο αδελφός Charles Hughs και άλλοι εργάτες του Ευαγγελίου. Το πρόγραμμα του συνεδρίου παισιώθηκε με μουσική από το συγκρότημα «Celebrants», την οικογένεια Πάνου Ζαχαρίου και τις δυο μικρές αδελφές, Ελενίτσα και Κική Βαρσάμη.

Σε όλο το διάστημα του Συνεδρίου η παρουσία του Κυρίου ήταν πολύ ζωντανή και γλυκειά. Ιδιαίτερα, την Πέμπτη το βράδυ, όταν γοναπιστοί όλοι εκζητούσαν μια καινούρια πείρα, ένα νέο άγγιγμα από το χέρι του Θεού, δεν τους το στέρησε. Το συνέδριο τελείωσε με το δείπνο του Κυρίου αλλά οι ευλογίες του είναι ακόμη μέσα στην καρδιά και στη ζωή του κάθε συνέδρου. Καλή αντάμωση του χρόνου στο ίδιο μέρος.

Ευχαριστούμε, πολύ τον αδελφό Ρόμπερτ Γκριλ για την οργάνωση του συνεδρίου στο Πόρτο-Ράφτη.

ΛΥΔΙΑ - ΚΑΒΑΛΑΣ

4 Ιουνίου - μέρα του Αγίου Πνεύματος. Αδελφοί από διάφορα μέρη της Ελλάδας, κυρίως όμως από τη Βόρεια, μαζεύτηκαν στο γραφικό τοπίο του ποταμού της Λυδίας για να περάσουν μαζί λίγες ώρες ευχάριστες και οικοδομητικές. Κάτω από τη δροσιά των δέντρων και τα χαρούμενα κελαιδίσματα των πουλιών ξεκίνησε η

μέρα με λίγη ώρα υμνωδίας και προσευχής στον αγαπητό μας Θεό. Ακολούθησαν χαιρετισμοί και ομολογίες από διάφορους αδελφούς.

Το πιο σημαντικό και όμορφο, βέβαια, γεγονός της ημέρα ήταν το βάπτισμα μερικών αδελφών μας. Στο χώρο εκείνο που η πρώτη Ευρωπαϊά βαπτίστηκε σε ένδειξη της πίστης της στο Χριστό, έβαψαν τα αδέρφια μας αυτά τον παλιό τους εαυτό σύμφωνα με το Λόγο του Θεού «συνετάφημεν λοιπόν μετ' αυτού διά του βαπτίσματος εις τον θάνατον...» (Ρωμ. 6:4). Στους αδελφούς μας ευκόμαστε όπως ο Κύριος τους στηρίζει και τους ενισχύσει στο ξεκίνημα της καινούριας τους ζωής.

Πριν το τέλος της όμορφης αυτής κοινωσίας ακούστηκε ο Λόγος του Θεού από τον αδελφό Φιλολόγο Σιδηρόπουλο με μεγάλη δύναμη σαν τις μέρες της Πεντηκοστής πριν 2.000 χρόνια, τη δύναμη εκείνη που όπλισε τους μαθητές του Κυρίου και τους έκανε μάρτυρες Του «έως εσχάτου της γης» (Πράξ. 1:8). Αυτή τη δύναμη δίνει ο Θεός και σήμερα σε όσους τη ζητάνε και είναι υπάκοοι στο θέλημά Του.

Γιάννης Ιορδανίδης

ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ

«... διότι εγώ θέλω πράξει έργον εν ταις ημέρες σας, το οποίον δεν θέλετε πιστεύει...» (Αββακούμ 1:5) Με την υπόσχεση αυτή του Κυρίου μπροστά μας και τις ραγδαίες εξελίξεις γύρω μας καιροίτιστηκε το Συνέδριο της «Δεκαετίας του Θερισμού» στις Βρυξέλλες, 23-25 Μαΐου, 1990. Σκοπός του συνεδρίου ήταν η ενημέρωση για τρόπους και μέσα που θα φέρουν την πιο αποτελεσματική πραγματοποίηση της μεγάλης εντολής του Κυρίου μας: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη...»

Μεταξύ των ποιμένων που αντιπροσώπευσαν τις χώρες της Δυτικής Ευρώπης, από την Ελλάδα ήταν ο αδελφός Φ. Σιδηρόπουλος, ο αδελφός Π. Κατρισιώσης και ο ιεραπόστολος Ρ. Κρηλ. με τη γυναίκα του.

«Έφυγα από το συνέδριο αυτό με καινούργια όραση για την Ελλάδα. Θέλω να κάνω κάτι που θα βοηθήσει, θα ενισχύσει και θα επεκτείνει το έργο στην πατρίδα μας στη Δεκαετία του Θερισμού».

Φιλόλογος Σιδηρόπουλος.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

«Και θέλει κηρυχθεί τούτο το ευαγγέλιον της βασιλείας εν όλη τη οικουμένη» (Ματθ. 24-14). Οι πόρτες των επτά χωρών της Ανατολικής Ευρώπης αργά-αργά ανοίγουν στο Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Συγκεντρώσεις για ευαγγελισμό, που ήταν κάποτε αδύνατο να γίνουν, είναι τώρα μια αληθινή πραγματικότητα που επαναλαμβάνεται πολύ συχνά. Η Ρουμανία ζει σε μια αναζωπύρωση του Αγίου Πνεύματος. Κάτω από αυστηρές συνθήκες οι 220.000 πιστοί της Πεντηκοστής δοξάζουν το Θεό μέσα σε 1125 εκκλησίες και κατ' οίκον συναθροίσεις. Τα 70% του πληθυσμού αυτού είναι κάτω από 30 χρονών. Η Ουγγαρία έχει 75 εκκλησίες Πεντηκοστής. Το Χριστιανικό βιβλιοπωλείο της Βουδαπέστης διαθέτει Αγίες Γραφές και χριστιανικό υλικό χωρίς δεσμεύσεις. Τα τελευταία τέσσερα χρόνια μια νέα βιντεοκασσέτα με τον τίτλο «Η Ζωή του Χριστού» κυκλοφόρησε και κάθε φορά που παρουσιάζεται στο κοινό δίνεται η ευκαιρία στους θεατές να παραχωρήσουν την καρδιά τους στο Χριστό καθώς λένε την προσευχή του Κυρίου. Στην Πολωνία λειτουργούν τρία βιβλιοπωλεία. Παλιές και καινούργιες εκκλησίες γεμίζουν όλες

από κόσμο. Τελευταία σε μια πόλη της Πολωνίας οι πιστοί της Πεντηκοστής πήραν άδεια να χρησιμοποιήσουν τη δημόσια πισίνα για να γίνει βάπτισμα στο νερό. Η συνάθροιση ήταν ανοικτή στο κοινό. Στο διάστημα του βαπτίσματος όλοι οι πιστοί είχαν τα χέρια τους υψωμένα και ευχαριστούσαν το Θεό για τα νέα τους αδέρφια που με την πράξη τους αυτή δήλωναν την πίστη τους στο Χριστό. Στη Ρωσία κάθε μήνα ανοίγει και μια Διαμαρτυρόμενη εκκλησία. Όλες οι συναθροίσεις είναι ασφυκτικά γεμάτες από κόσμο. Τα ακροατήριά τους μικρά και μεγάλα φτάνουν μέχρι και τις 6.000 άτομα. Οι περισσότεροι απ' αυτούς είναι νέοι κάτω των 30 χρόνων. Η Τσεχοσλοβακία είναι η πιο κλειστή στο Ευαγγέλιο χώρα του Ανατολικού μπλοκ αλλά υπάρχουν ενδείξεις πως σύντομα κι εδώ θα αρχίσει η αναζωπύρωση του Αγίου Πνεύματος.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

«Χαίρετε μετά καιρόντων» συνιστά ο απόστολος Παύλος. Κι εμείς, σαν μέλη της οικογένειας του Χριστού, χαιρόμαστε μαζί με δυο αδέρφια μας, τον Ιωνάθαν Ζαχαρίου και την Τζέννιφερ, που ένωσαν τη ζωή τους με το δεσμό του γάμου στις 16 Ιουνίου 1990-Αθήνα. Στους νεόνυμφους ευκόμαστε ολόψυχα ο Κύριος να τους ευλογήσει με κάθε ευλογία Του.

Αγαπητά αδέρφια,

«Διότι είναι φωνή βροχής» είπε ο προφήτης Ηλίας στο βασιλιά Αχαάβ όταν ακόμη οι πρώτες σταγόνες βροχής δεν είχαν πέσει και το συννεφάκι, που έμοιαζε με παλάμη ανθρώπου, δεν είχε φανεί στον ορίζοντα. Η λατρεία και η αγάπη του λαού Ισραήλ για τους ξένους θεούς είχε κλείσει τον ουρανό για τρία χρόνια και δεν είχε βρέξει.

Όμως, το παιδί του Θεού ήξερε πως ο ουρανός θα άνοιγε, αν ο λαός μετανοούσε και ακολουθούσε το ζωντανό και αληθινό Θεό.

Όταν στο όρος Κάρμηλον πάρθηκε η απόφαση «ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός» ο ουρανός άνοιξε και η βροχή άρχισε.

Αδέρφια, ας βάλουμε τον εαυτό μας πάνω στο βωμό του Θεού σε ολοκληρωτική θυσία και αυταπάρνηση για να καλωσωρίσουμε την όψιμη βροχή που υποσχέθηκε ο Κύριος να στείλει τις τελευταίες μέρες.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ, ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ, ΕΚΖΗΤΗΣΗ είναι αυτά που θα ανοίξουν τον ουρανό και θα φέρουν κάτω τις ευλογίες του Θεού. Ας τα κάνουμε χωρίς ενδοιασμούς και επιφυλάξεις για να γίνει «η φωνή πλήθους βροχής» πραγματικότητα και στις δικές μας μέρες.

Η επιτροπή του περιοδικού
«Παράκλητος»

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ΑΥΞΑΝΕΙ ΜΕ ΤΑΧΥ ΡΥΘΜΟ

Μετά τους Καθολικούς, οι δύο μεγαλύτερες θρησκευτικές ομάδες ανά τον κόσμο είναι η ομάδα της Πεντηκοστής και η Χρισματιτική.

«Όσοι δεν βλέπουν ότι στις μέρες μας υπάρχει αναζωπύρωση στον κόσμο, είναι τυφλοί» είπε ο Dr. Vinson Synan.

Ο Dr. Vinson Synan έχει μεγάλη εμπειρία επάνω στο θέμα των εξελίξεων αυτών των δύο κινήσεων. Έγραψε οκτώ βιβλία και το τελευταίο του βιβλίο φέρνει τον τίτλο «Η Έκρηξη της Πεντηκοστής στον Εικοστό Αιώνα».

Ο ίδιος είπε ότι το μέλλον του Χριστιανισμού έγκειται στις δραστηριότητες των δύο αυτών ομάδων. Δέκα από τις μεγαλύτερες Ευαγγελικές εκκλησίες είναι Πεντηκοστιανές. Οι πέντε μεγαλύτερες Πεντηκοστιανές εκκλησίες κατά την καταμέτρησή του Dr. Peter Wagner είναι: η εκκλησία της Σεούλ, με 700.000 μέλη, μια εκκλησία της Χιλής με 350.000 μέλη, μία εκκλησία της Αργεντινής με 145.000 μέλη, μία εκκλησία της Βραζιλίας με 80.000 μέλη και μία εκκλησία της Νιγηρίας με 65.000 μέλη.

Όσον αφορά την αύξηση των διαφόρων θρησκευτικών αποχρώσεων, ο Dr. Synan, επεσήμανε την υπερβολική αύξηση μέσα στην ομήγυρη της Πεντηκοστής ανά τον κόσμο. Η Δυτική Κορέα είναι ένα παράδειγμα: από το 1969-1984 ο Στρατός της Σωτηρίας είχε αύξηση κατά 86%, οι Μεθοδιστές κατά 130%, οι Βαπτιστές κατά 240% και οι Πεντηκοστιανοί κατά 742%. Στη Σιγκαπούρη η εικόνα είναι περίπου ίδια. Οι Αγγλικανοί είχαν αύξηση 79%, οι Λουθηριανοί 89%, οι Βαπτιστές 114% και οι Αποστολικές Εκκλησίες της Πεντηκοστής 635%. Στην Αμερική οι Ευαγγελικοί είχαν αύξηση 9%, οι Βαπτιστές 14% και οι Πεντηκοστιανοί 173%.

Report by Magnus Ramstrand, DAGEN, Sweden

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΒΛΕΨΗ ΓΙΑ ΤΟ 2.000

Ο εκδότης και ειδικός στις στατιστικές μελέτες γύρω από τις θρησκείες, ΝΤΕΪΒΙΝΤ ΜΠΟΡΕΤ (ΗΠΑ), εξέδωσε μια πρόβλεψη για τη θρησκευτική κατάσταση του κόσμου το 2.000 μ.Χ.

Στην πρόβλεψή του αναφέρει τα εξής:

1. Το ποσοστό των Χριστιανών θα παραμείνει σταθερό (34%).
2. Το Ισλάμ και οι διάφορες ανατολικές θρησκείες θα σημειώσουν αύξηση.
3. Το 2.000 μ.Χ., δηλαδή 65,5 γενιές μετά το Χριστό, μόνο το 40% των Χριστιανών θα είναι λευκοί.
4. Ιδιαίτερη αύξηση προβλέπει για τις εκκλησίες της Πεντηκοστής και τις Χρισματιτικές Κινήσεις που, το 2.000, θα έχουν το 40% των ιεραποστόλων του Χριστιανικού κόσμου.